

Sygnatura akt IV Ka 96/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Waldemar Majka (spr.)
Sędziowie :	SO Sylwana Wirth SO Adam Pietrzak
Protokolant :	Aneta Pawlicka

przy udziale Barbary Chodorowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 23 kwietnia 2013 roku

sprawy skazanego **G. G.**

o wyrok łączny

na skutek apelacji wniesionej przez skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 27 listopada 2012 roku, sygnatura akt II K 771/12

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. Z. G. z Kancelarii Adwokackiej w Ś. 177, 12 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt IV Ka 96/13

UZASADNIENIE

G. G. złożył do Sądu Rejonowego w Kłodzku wniosek o wydanie wyroku łącznego obejmującego prawomocne skazania w sprawach:

Sądu Rejonowego w Kłodzku sygn. akt II K 550/11

Sądu Rejonowego w Kłodzku sygn. akt II K 247/12

Wyrokiem łącznym z dnia 27 listopada 2012 roku (sygn. akt II K 771/12) Sąd Rejonowy w Kłodzku po rozpoznaniu sprawy G. G. skazanego prawomocnie :

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 30 sierpnia 2011 r. sygn. akt **IJK 550/11** za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 05 lutego 2011 roku na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 10 stawek dziennych po 10 zł każda oraz za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w nocy 05/06 lutego 2011 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 10 stawek dziennych po 10 zł każda, którym orzeczono karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności i łączną karę grzywny w wysokości 20 stawek dziennych po 10 zł każda;

2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 11 września 2012 r. sygn. akt **IJK 247/12**, którym to wyrokiem za czyny popełnione w dniu 25 stycznia 2011 roku i 26 stycznia 2011 roku na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności; za czyn popełniony w dniu 7 lutego 2011 roku z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk wymierzono mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i którym wymierzono karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności

I. na podstawie art. 569§1 kpk i art. 91§2 kk połączył kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach opisanych w pkt I i II części wstępnej wyroku łącznego i orzekł wobec G. G. karę łączną 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

II. na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 20 października 2011 roku do dnia 20 czerwca 2012 roku.

III. zwolnił skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania, wydatki w sprawie zaliczając na rachunek Skarby Państwa.

Apelację od opisanego wyroku łącznego wywiódł skazany G. G. zaskarżając powyższy wyrok w części orzeczenia o karze, zarzucając wydanemu orzeczeniu rażącą surowość, a podnosząc wskazany zarzut wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył:

apelacja nie jest zasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Wyrokując w niniejszej sprawie sąd rejonowy w sposób prawidłowy ustalił, że zostały spełnione warunki z art. 85 kk do wydania wyroku łącznego wobec skazanego G. G. w odniesieniu do wyroków sądu rejonowego w Kłodzku wydanych w sprawach o sygn. akt II K 550/11 i II K 247/12 i wymienione wyżej orzeczenia zostały objęte wyrokiem łącznym.

Analizując wymiar kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec skazanego nie można uznać jej za rażąco niewspółmiernie surową. Podniesione w uzasadnieniu apelacji argumenty, iż sąd przy wymiarze kary łącznej dopuścił się uchybienia albowiem nie wziął pod uwagę - jak stwierdził skarżący - „szeregu okoliczności łagodzących” dotyczących popełnionych przez niego przestępstw za które został skazany wyrokami podlegającymi łączeniu nie zasługiwał na uwzględnienie. Podnieść należy, iż przy orzekaniu kary łącznej w wyroku łącznym nie jest możliwe ponowne uwzględnienie tych samych okoliczności które były już podstawą rozważań sądu przy wymiarze kar orzeczonych co do przestępstw za popełnienie których wydane już zostały prawomocne wyroki skazujące stanowiące podstawę wydania wyroku łącznego.

Na wymiar kary łącznej mają natomiast niewątpliwie wpływ takie okoliczności, jak związek - zarówno przedmiotowy jak i podmiotowy - pomiędzy poszczególnymi przestępstwami, za które wymierzono podlegające łączeniu kary. W tym miejscu zauważyć należy, iż istniejący pomiędzy czynami za popełnienie których G. G. skazany został wyrokiem sądu rejonowego w Kłodzku z dnia 30 sierpnia 2011 r. sygn. akt IJK 550/11 oraz wyrokiem sądu rejonowego w Kłodzku z dnia 11 września 2009 r. w sprawie o sygn. II K 247/12 objętymi karą łączną związek podmiotowo – przedmiotowy jest umiarkowany. Wprawdzie przypisane skazanemu wyrokiem z dnia 30 sierpnia 2011 r. w sprawie IJK 550/11 czyny

są skierowane przeciwko mieniu jednakże popełnione one zostały na szkodę różnych osób. Dokonując zaś analizy przestępstw przypisanych G. G. wyrokiem sądu rejonowego w Kłodzku z dnia 11 września 2009 r. w sprawie o sygn. II K 247/12 wskazać należy, iż wymieniony dopuścił się zarówno dwóch czynów z art. 286 § 1 kk – a zatem podobnych (skierowanych również przeciwko mieniu) do tych, które zostały przypisane wymienionemu wyrokiem z dnia 30 sierpnia 2011 r. lecz innych rodzajowo i popełnionych na szkodę innego podmiotu - jak również czynu z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk godzącego już jednak w różne dobra prawne i popełnionego również na szkodę innego podmiotu tj. (...) Bank S.A. w L..

Zauważyć także należy, iż jak wynika z opinii nadesłanej z Aresztu Śledczego w D. zachowanie skazanego w trakcie odbywania kary jest przeciętne - nie był wyróżniony nagrodą kodeksową, a jednokrotnie raz był ukarany naganą - zaś prognoza społeczno – kryminologiczna jest dla niego negatywna.

Sąd rejonowy zgodnie z treścią art. 86 § 1 kk mógł wymierzyć skazanemu karę łączną pozbawienia wolności w granicach od najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych podlegających łączeniu tj. kary 1 roku pozbawienia wolności do ich sumy tj. kary 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzając karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności, przy tak wyznaczonych w przedmiotowej sprawie granicach kary łącznej, sąd rejonowy wymierzył skazanemu karę pośrednią pomiędzy dolną i górną granicą kary łącznej co przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności istotnych dla wymiaru kary łącznej niewątpliwie nie pozwala na uznanie by orzeczona wobec skazanego G. G. kara łączna była rażąco niewspółmiernie surowa jak tego wymaga art. 438 pkt 4 kpk.

Z wskazanych wyżej względów apelacja skazanego okazała się niezasadna.

Sąd odwoławczy na podstawie art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o Adwokaturze (Dz. U. Nr 16 poz. 124 z późn. zm.) oraz § 14 ust. 5 i § 19 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163 poz. 1348) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata Z. G. z Kancelarii Adwokackiej w Ś. kwotę 177,12 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu w postępowaniu odwoławczym.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego, należnych Skarbowi Państwa, orzeczono na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalniając skazanego od ponoszenia tych kosztów zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.